ทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ในยุคเทคโนโลยีขับเคลื่อนการเรียนรู้: กรณีศึกษา รายวิชาการจัดการเรียนรู้และการบูรณาการ

Attitudes of students towards teacher pedagogy in the era of technology-enhanced learning: A case study of Learning Management and Integration

ชัษษพณชิ์ จันวงค์เดือน[1] และ วริญรดา บรรหาร[2]

Chatsaphon Chanwongduen[1] and Warinrada Banhan[2]

[1]คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

[2]โรงเรียนบ้านหลักร้อย

[1]Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Thailand

[2]Banlakroi Schook, Thailand

Corresponding Author's Email: [1]Chatsaphon.c@nrru.ac.th

วันที่รับบทความ: 18 เมษายน 2568; วันที่แก้ไขบทความ 28 เมษายน 2568; วันที่ตอบรับบทความ: 30 เมษายน 2568

Received: 18 April 2025; Revised: 28 April 2025; Accepted: 30 April 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ในยุคเทคโนโลยีขับเคลื่อนการเรียนรู้: กรณีศึกษาในรายวิชา การจัดการเรียนรู้และการบูรณาการ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาที่เรียนรายวิชา การจัดการเรียนรู้และการบูรณาการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 29 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า โดยภาพรวม นักศึกษา มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ในยุคเทคโนโลยีขับเคลื่อนการเรียนรู้: กรณีศึกษารายวิชาการจัดการเรียนรู้และการบูรณาการ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดและประเมินผล รองลงมา คือ ด้านการวางแผนและออกแบบการจัดการเรียนรู้ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านกระบวนการสื่อสารของอาจารย์

คำสำคัญ: ทัศนคติ; การจัดการเรียนรู้; ยุคเทคโนโลยีขับเคลื่อนการเรียนรู้; รายวิชาการจัดการเรียนรู้และการบูรณาการ

Abstract

The objective of this study was to examine students' attitudes toward instructors' learning management in the era of technology-driven education. The case study was conducted in the course Learning Management and Integration. The sample consisted of 29 first-year students majoring in Primary Education, Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University, who enrolled in the course during the second semester of the academic

year 2024. The research instrument was a questionnaire measuring students' attitudes toward instructors' learning management. Data were analyzed using mean and standard deviation. The results revealed that, overall, students had a high level of positive attitude toward instructors' learning management in the technology-driven learning era. When considering each aspect, the highest mean score was in Assessment and Evaluation, followed by Instructional Planning and Design. The lowest mean score was in the aspect of Design of Communication Process.

Keywords: Attitude; Learning Management; Technology-Driven Learning Era; Course on Learning Management and Integration

บทนำ

ในยุคดิจิทัลปัจจุบัน เทคโนโลยีขับเคลื่อนการเรียนรู้ ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอนอย่างปฏิเสธไม่ได้ โดยเทคโนโลยีไม่เพียงแต่ช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ยังช่วยเปิดโอกาสให้เกิดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ดีขึ้น หนึ่งในจุดเด่นของเทคโนโลยีในการศึกษา คือ การส่งเสริมการเรียนรู้ที่เป็นปัจเจกบุคคล (Personalized Learning) ซึ่งช่วยให้ผู้สอนสามารถปรับเนื้อหา หรือกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความสามารถและความต้องการเฉพาะของผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งงานวิจัยของ Zhao et al. (2023) ชี้ให้เห็นว่าเทคโนโลยีช่วยให้ผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ในรูปแบบที่ยืดหยุ่นและปรับตัวได้ตามความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน นอกจากนี้ เทคโนโลยียังช่วย เพิ่มการมีส่วนร่วมและแรงจูงใจของผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์และเครื่องมือที่สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนได้ ช่วยสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่น่าสนใจและมีการตอบสนอง ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและมีส่วนร่วมมากขึ้นในกระบวนการเรียน (Martinez-Maldonado, 2023)

การพัฒนาทักษะดิจิทัลที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 เป็นหนึ่งในผลลัพธ์สำคัญจากการบูรณาการเทคโนโลยีในการศึกษาที่ไม่เพียงแค่ส่งเสริมการเรียนรู้ แต่ยังช่วยเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานและการดำรงชีวิตในโลกยุคใหม่ Williamson และ Eynon (2024) พบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีจะมีความสามารถในการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการทำงานและการเรียนรู้ได้ดีขึ้น เป็นทักษะที่จำเป็นในโลกที่เทคโนโลยีมีบทบาทมากขึ้น เทคโนโลยียังมีบทบาทในการส่งเสริมความเท่าเทียมทางการศึกษา โดยช่วยลดช่องว่างในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ สำหรับผู้เรียนในพื้นที่ห่างไกลหรือกลุ่มผู้เรียนที่มีข้อจำกัด เทคโนโลยียังช่วยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนในพื้นที่ห่างไกลสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพได้อย่างเท่าเทียมกับผู้เรียนในเมืองใหญ่ (Davies et al., 2023) นอกจากนั้น เทคโนโลยีการศึกษายังช่วยเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสำหรับอนาคต โดยเฉพาะในยุคที่การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและการพัฒนาของปัญญาประดิษฐ์กำลังเข้ามามีบทบาทสำคัญในการทำงานและการดำรงชีวิตในอนาคต ตามที่ Yang และ Chen (2024) กล่าวถึงว่า การใช้เทคโนโลยีการศึกษาไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ แต่ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในโลกอนาคตที่เต็มไปด้วยเทคโนโลยีและระบบอัตโนมัติ ดังนั้น ไม่สามารถปฏิบัติได้ว่า เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการขับเคลื่อนการเรียนรู้และนำมาใช้เป็นเครื่องในการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนอีกด้วย

การจัดการเรียนรู้ของผู้สอนในยุคดิจิทัลขับเคลื่อนการเรียนรู้ มีองค์ประกอบ ดังนี้ ด้านการออกแบบเนื้อหา (Design of Content) คือ การออกแบบเนื้อหาในยุคดิจิทัล ควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับผู้เรียน เนื้อหาต้องมีความทันสมัย อัปเดตอยู่เสมอ ใช้ภาษาที่กระชับ เข้าใจง่าย และเสริมด้วยภาพหรือสีสันเพื่อกระตุ้นความสนใจ (Krumsvik, 2013) ด้านการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ (Design of Learning Activities) คือ การจัดกิจกรรมควรเน้นทั้งพฤติกรรมทางการเรียน (Behaviorist Learning) และการสร้างสรรค์ทางการเรียน (Constructivist Learning) โดยกิจกรรมต้องสอดคล้องกับช่วงวัยของผู้เรียน สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับประสบการณ์ในชีวิตจริง (Krumsvik, 2013) ด้านกระบวนการสื่อสารของอาจารย์ (Design of Communication Process) คือ การสื่อสารในยุคดิจิทัลไม่จำกัดแค่ข้อความ แต่ยังครอบคลุมการใช้ภาพ เสียง และการตอบโต้ผ่านหน้าจอ การออกแบบเนื้อหาและกระบวนการสื่อสารที่เหมาะสมจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง และต้องมีระบบการจัดเก็บข้อมูลทั้งภาพและเสียงอย่างมีประสิทธิภาพ (Krumsvik, 2013) ด้านการวางแผนและออกแบบการจัดการเรียนรู้ (Instructional Planning & Design) คือ การวางแผนการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลควรเริ่มจากการวิเคราะห์ผู้เรียน ออกแบบกิจกรรมที่หลากหลายและตรงกับความต้องการของผู้เรียน พร้อมนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ เช่น แอปพลิเคชันมาใช้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ (อัจฉราพรรณ กันสุยะ, 2563) ด้านการวัดและประเมินผล (Assessment and Evaluation) คือ การวัดและประเมินผลต้องหลากหลาย ทั้งการประเมินระหว่างเรียน การสังเกต จดบันทึก รวมถึงการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือวัดผลอย่างเหมาะสม เพื่อสะท้อนพัฒนาการที่แท้จริงของผู้เรียน (อัจฉราพรรณ กันสุยะ, 2563) และด้านทักษะและการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ในยุคดิจิทัล (Digital Teacher Competency) คือ ครูในยุคดิจิทัลต้องมีทักษะการโค้ชและสะท้อนผล ทักษะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ทักษะดิจิทัล เช่น การใช้เทคโนโลยีในการผลิตสื่อและการสื่อสาร และทักษะการสร้างนวัตกรรมเพื่อบูรณาการความรู้และพัฒนาวิธีการสอนใหม่ ๆ (จิติมา วรรณศรี, 2564) และครูต้องมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดการชั้นเรียน การออกแบบการจัดการเรียนรู้ และทักษะในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (นิศารัตน์ ชื่นใจ, 2564) สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ของผู้สอนในยุคปัจจุบัน ต้องนำเทคโนโลยีเข้ามาในการจัดการเรียนรู้ รวมถึงจะต้องศึกษาเรียนรู้ ปรับปรุง พัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากเหตุผลและความสำคัญของเทคโนโลยีข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัย เรื่องทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ในยุคเทคโนโลยีขับเคลื่อนการเรียนรู้: กรณีศึกษา รายวิชา การจัดการเรียนรู้และการบูรณาการ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาที่สอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ในยุคเทคโนโลยีขับเคลื่อนการเรียนรู้ กรณีศึกษา รายวิชา การจัดการเรียนรู้และการบูรณาการ

การทบทวนวรรณกรรม

องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทอย่างลึกซึ้งในชีวิตประจำวัน ทั้งแอปพลิเคชันต่าง ๆ และ AI ทำให้การจัดการเรียนรู้ต้องปรับเปลี่ยนอย่างสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมใหม่ (Krumsvik, 2013) การพัฒนาแนวทางการสอนในยุคนี้เน้นทั้งเนื้อหา กิจกรรมการเรียนและกระบวนการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ครูต้องสามารถออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน มีความยืดหยุ่น และใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นอย่างแท้จริง มีดังนี้

1. การออกแบบเนื้อหา (Design of Content) คือ การออกแบบเนื้อหาในยุคดิจิทัลควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับผู้เรียน เนื้อหาต้องมีความทันสมัย อัปเดตอยู่เสมอ ใช้ภาษาที่กระชับ เข้าใจง่าย ไม่สร้างความตึงเครียด และควรเสริมด้วยภาพหรือสีสันเพื่อกระตุ้นความสนใจ นอกจากนี้ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สอบถามหรือแสดงความคิดเห็นก็เป็นสิ่งสำคัญ (Krumsvik, 2013)

2. การออกแบบกิจกรรมทางการเรียน (Design of Activities) คือ การจัดกิจกรรมควรเน้นทั้งพฤติกรรมทางการเรียน (Behaviorist Learning) และการสร้างสรรค์ทางการเรียน (Constructivist Learning) โดยกิจกรรมต้องสอดคล้องกับช่วงวัยของผู้เรียน สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับประสบการณ์ในชีวิตจริง และปลูกฝังความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม (Krumsvik, 2013)

3. การออกแบบกระบวนการสื่อสาร (Design of Communication) คือ การสื่อสารในยุคดิจิทัลไม่จำกัดแค่ข้อความ แต่ยังครอบคลุมการใช้ภาพ เสียง และการตอบโต้ผ่านหน้าจอ การออกแบบเนื้อหาและกระบวนการสื่อสารที่เหมาะสมจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง นอกจากนี้ ยังต้องมีระบบการจัดเก็บข้อมูลทั้งภาพและเสียงอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและลดความเบื่อหน่ายในการเรียนรู้ (Krumsvik, 2013)

4. การวางแผนการจัดการเรียนรู้และการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม โดยที่ อัจฉราพรรณ กันสุยะ (2563) ได้กล่าวถึง การวางแผนการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลว่าควรเริ่มจากการวิเคราะห์ผู้เรียน ออกแบบกิจกรรมที่หลากหลายและตรงกับความต้องการของผู้เรียน พร้อมนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ เช่น แอปพลิเคชันมาใช้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้

5. การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อผู้เรียน โดยที่ผู้สอนควรสร้างสภาพแวดล้อมที่หลากหลายสนับสนุนการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและในสภาพแวดล้อมดิจิทัล ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยกระตุ้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน และสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรและน่าเรียนรู้ (อัจฉราพรรณ กันสุยะ, 2563)

6. การวัดและประเมินผลที่หลากหลายและต่อเนื่อง คือ การวัดและประเมินผลต้องหลากหลายทั้งการประเมินระหว่างเรียน การสังเกต จดบันทึก รวมถึงการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือวัดผลอย่างเหมาะสม เพื่อสะท้อนพัฒนาการที่แท้จริงของผู้เรียน (อัจฉราพรรณ กันสุยะ, 2563)

7. การให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้สอนควรให้ข้อมูลป้อนกลับที่ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน บอกถึงจุดเด่น จุดที่ควรปรับปรุง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองต่อไป (อัจฉราพรรณ กันสุยะ, 2563)

8. ทักษะที่จำเป็นสำหรับครูในยุคดิจิทัล ดังที่ จิติมา วรรณศรี (2564) เน้นว่าครูต้องมี 4 ทักษะสำคัญ ได้แก่ ทักษะการโค้ชและสะท้อนผล ทักษะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ทักษะดิจิทัล เช่น การใช้เทคโนโลยีในการผลิตสื่อและการสื่อสาร และทักษะการสร้างนวัตกรรม เพื่อบูรณาการความรู้และพัฒนาวิธีการสอนใหม่ ๆ

9. องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัล นิศารัตน์ ชื่นใจ (2564) ได้สรุปองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะการจัดการชั้นเรียน ทักษะการออกแบบการจัดการเรียนรู้ และทักษะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งล้วนเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนการศึกษายุคใหม่

10. คุณลักษณะของครูดิจิทัลในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยที่ผู้สอนในยุคดิจิทัลต้องมีความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่ผสานเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เลือกใช้สื่อและทรัพยากรดิจิทัลที่เหมาะสม รวมทั้งสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ดิจิทัลที่สนับสนุนพัฒนาการของผู้เรียนอย่างรอบด้าน (ชานนท์ คำปิวทา, 2565)

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยี ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการออกแบบเนื้อหา ด้านการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านกระบวนการสื่อสารของอาจารย์

ด้านการวางแผนและออกแบบการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านทักษะและการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ในยุคดิจิทัล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

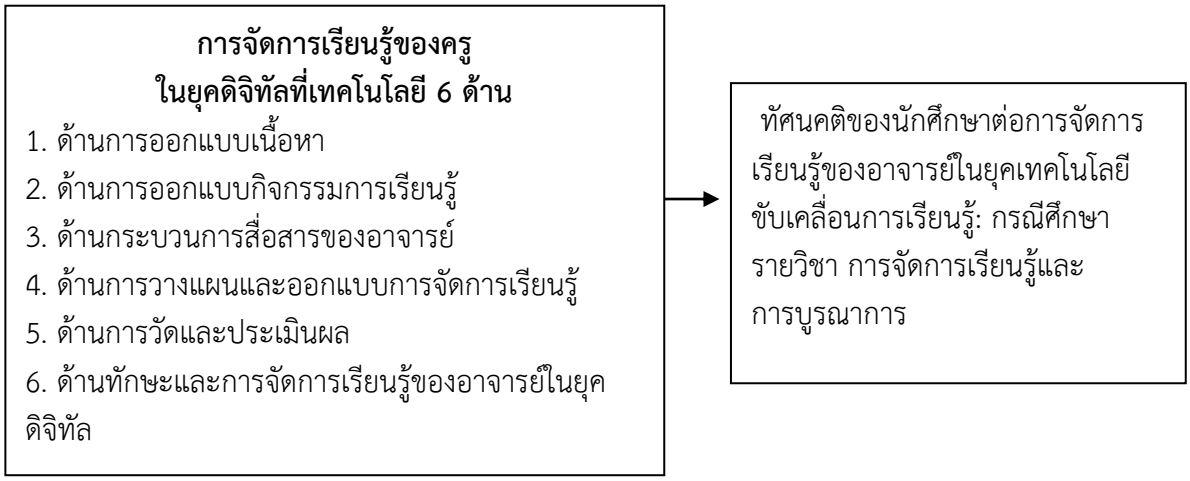

วิธีการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ในยุคเทคโนโลยีขับเคลื่อนการเรียนรู้: กรณีศึกษา รายวิชา การจัดการเรียนรู้และการบูรณาการ เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ได้แก่ 5 หมายถึง ความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด 4 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก 3 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง 2 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อย และ 1 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อยที่สุด แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการออกแบบเนื้อหา ด้านการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านกระบวนการสื่อสารของอาจารย์ ด้านการวางแผนและออกแบบการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านทักษะและการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ในยุค ด้านละ 5 ข้อ รวมทั้งหมด 30 ข้อ เมื่อผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือเสร็จแล้ว นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (IOC) พบว่า ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในรูปแบบออนไลน์ (Google form) ฉบับสมบูรณ์ พร้อมกับติดต่อประสานงานไปยังกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบ และจัดส่งให้กับกลุ่มตัวอย่างได้กลับคืนมา จำนวน 29 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ในยุคเทคโนโลยีขับเคลื่อนการเรียนรู้: กรณีศึกษา รายวิชา การจัดการเรียนรู้และการบูรณาการ โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง อยู่ในระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อย
1.00-1.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ในยุคเทคโนโลยีขับเคลื่อนการเรียนรู้ : กรณีศึกษา รายวิชา การจัดการเรียนรู้และการบูรณาการ ดังตาราง 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ในยุคเทคโนโลยีขับเคลื่อนการเรียนรู้ : กรณีศึกษา รายวิชา การจัดการเรียนรู้และการบูรณาการ โดยภาพรวม และรายด้าน

ข้อ	ข้อความ	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1	ด้านการออกแบบเนื้อหา	4.27	0.79	มาก	5
2	ด้านการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้	4.30	0.68	มาก	4
3	ด้านกระบวนการสื่อสารของอาจารย์	4.16	0.75	มาก	6
4	ด้านการวางแผนและออกแบบการจัดการเรียนรู้	4.43	0.73	มาก	2
5	ด้านการวัดและประเมินผล	4.44	0.65	มาก	1
6	ด้านทักษะและการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ในยุคดิจิทัล	4.35	0.95	มาก	3
	รวม	**4.33**	**0.73**	**มาก**	

จากตารางที่ 1 ทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ในยุคเทคโนโลยีขับเคลื่อนการเรียนรู้: กรณีศึกษา รายวิชา การจัดการเรียนรู้และการบูรณาการ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.33, S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดและประเมินผล (Assessment and Evaluation) ($\overline{X}$ = 4.44, S.D. = 0.65) รองลงมา คือ ด้านการวางแผนและออกแบบการจัดการเรียนรู้ (Instructional Planning & Design) ($\overline{X}$ = 4.43, S.D. = 0.73) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านกระบวนการสื่อสารของอาจารย์ (Design of Communication Process) ($\overline{X}$ = 4.16, S.D. = 0.75)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง ทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ในยุคเทคโนโลยีขับเคลื่อนการเรียนรู้ : กรณีศึกษา รายวิชา การจัดการเรียนรู้และการบูรณาการ พบว่า โดยภาพรวม ทัศนคติของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นถึงการตอบรับเชิงบวกต่อแนวทางการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ในการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทของการศึกษาในยุคดิจิทัล เมื่อลงรายละเอียดเชิงลึกในแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่นักศึกษามีทัศนคติในระดับสูงที่สุด คือ ด้านการวัดและประเมินผล (Assessment and Evaluation) ผลดังกล่าวสะท้อนว่าอาจารย์มีความสามารถในการออกแบบระบบการวัดและประเมินผลที่โปร่งใส ชัดเจน และหลากหลาย โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีช่วยให้การประเมินมีความยืดหยุ่นและทันเวลา เช่น การใช้ Google Forms, Learning Management System (LMS) หรือ AI Assessment Tools การประเมินผลชิ้นงานกาจากาใช้เครื่องมือ AI ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Garrison & Anderson (2003) ที่เน้นว่าการวัดผลที่ดีในระบบเรียนรู้ยุคใหม่ ควรผสมผสานการประเมินผลแบบต่อเนื่อง และมีการให้

ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน นอกจากนี้ งานวิจัยของ Raihan (2020) ยังพบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่ออาจารย์ที่สามารถใช้เทคโนโลยีในการประเมินผลแบบฟอร์มาทิฟและซัมเมทีฟได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึง สอดคล้องกับ Sadler (2009) ที่กล่าวถึงการประเมินผลเชิงพัฒนา (Formative assessment) ว่ามีบทบาทสำคัญต่อการส่งเสริมแรงจูงใจของผู้เรียน

นอกจากนั้น ด้านที่มีคะแนนรองลงมา คือ ด้านการวางแผนและออกแบบการจัดการเรียนรู้ (Instructional Planning & Design) อาจารย์มีการเตรียมการสอนอย่างเป็นระบบ มีการออกแบบกิจกรรมที่หลากหลาย และใช้เทคโนโลยีช่วยเสริมกระบวนการเรียนรู้ เช่น e-learning, คลิปวิดีโอการสอน และสื่อโต้ตอบ (Interactive media) แนวคิดของ Morrison, Ross & Kemp (2011) ได้ชี้ให้เห็นว่า การออกแบบการเรียนรู้ที่ดีควรเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของรายวิชานี้ นอกจากนี้ Branch (2009) เน้นว่าการวางแผนการเรียนรู้เชิงระบบที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือจะช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีเป้าหมายและยืดหยุ่นต่อสถานการณ์ สอดคล้องกับผลวิจัยของ Thongmak (2021) ยังระบุว่า ความชัดเจนของโครงสร้างบทเรียนที่ผสมผสานสื่อเทคโนโลยี ช่วยเพิ่มความเข้าใจและทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้

ขณะเดียวกัน ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านกระบวนการสื่อสารของอาจารย์ (Design of Communication Process) ทั้งนี้ อาจสะท้อนถึงข้อจำกัดในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร เช่น การตอบกลับล่าช้า การใช้คำสั่ง ข้อความที่อาจไม่ชัดเจน หรือขาดช่องทางการสื่อสารที่มีความต่อเนื่อง หรือเป็นระบบ สอดคล้องกับแนวคิดของ Moore (1993) กล่าวถึง “Transactional Distance Theory” อธิบายว่า ความห่างเหินทางจิตวิทยาและการขาดปฏิสัมพันธ์ที่มีคุณภาพอาจส่งผลให้ผู้เรียนรู้สึกไม่เชื่อมโยงกับผู้สอน แม้จะมีเทคโนโลยีรองรับ ขณะที่งานวิจัยของ Martin et al. (2018) พบว่า การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในชั้นเรียนออนไลน์ ต้องมีทั้งการตอบสนองที่รวดเร็ว ความชัดเจนของเนื้อหา และช่องทางการโต้ตอบที่หลากหลาย และยังสอดคล้องกับ Chakraborty & Nafukho (2015) ที่เน้นย้ำว่า ความสามารถของอาจารย์ในการออกแบบกระบวนการสื่อสาร โดยใช้เทคโนโลยีที่ตอบโจทย์ลักษณะผู้เรียนยุคใหม่ เช่น live chat, feedback loop และ announcement system มีผลต่อทัศนคติและการมีส่วนร่วมของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ

สรุปภาพรวมผลการวิจัยและการอภิปราย สรุปได้ว่า ทัศนคติของนักศึกษาที่อยู่ในระดับมาก เป็นผลจากการที่อาจารย์มีความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการวัดผลและออกแบบการเรียนรู้อย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อจำกัดในด้านกระบวนการสื่อสารที่ควรได้รับการพัฒนาเพิ่มเติม เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

บทสรุป

ทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ในยุคเทคโนโลยีขับเคลื่อนการเรียนรู้: กรณีศึกษา รายวิชา การจัดการเรียนรู้และการบูรณาการ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดและประเมินผล รองลงมา คือ ด้านการวางแผนและออกแบบการจัดการเรียนรู้ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านกระบวนการสื่อสารของอาจารย์

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่เหล่านี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบหลักสูตร การอบรมผู้สอน หรือพัฒนาระบบเรียนการสอนออนไลน์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นในยุคที่เทคโนโลยีที่มีบทบาทสูง ดังภาพที่ 1

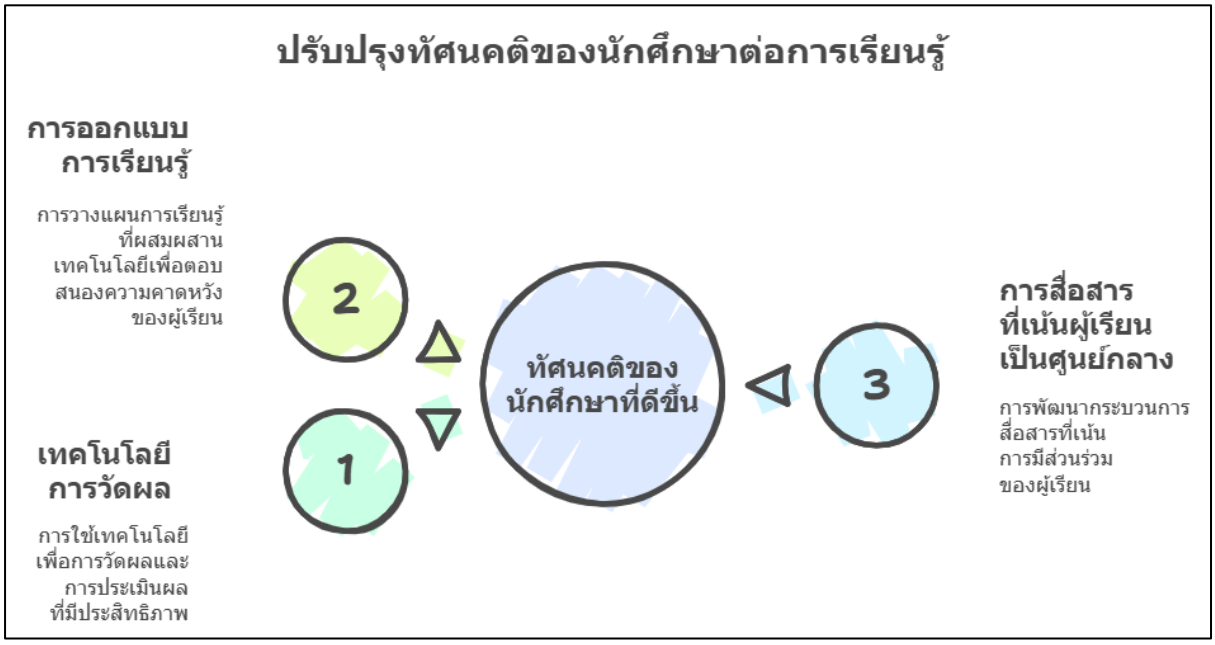

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการนำผลวิจัยไปใช้

1. ผู้สอนควรต่อยอดการใช้เทคโนโลยีเพื่อการวัดและประเมินผลให้มีความหลากหลาย เช่น การใช้ AI Assessment Tools, Google Forms, Kahoot เพื่อเพิ่มความแม่นยำและตอบสนองต่อผู้เรียน

2. นำผลการวิจัยไปออกแบบกิจกรรมที่ผู้เรียนมีบทบาทมากขึ้น เช่น Project-based learning หรือ Flipped classroom โดยใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือเสริม

3. ควรพัฒนาเครื่องมือ หรือช่องทางการสื่อสาร เช่น การใช้ Line OA, Discord, หรือ Microsoft Teams ให้มีความต่อเนื่อง ชัดเจน และตอบสนองความต้องการของผู้เรียนมากขึ้น

4. ควรมีการอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพของผู้สอนด้านการสื่อสาร ทั้งแบบ synchronous และ asynchronous เพื่อยกระดับคุณภาพของปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนดิจิทัล

ข้อเสนอในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการสื่อสารระหว่างเรียนในรูปแบบออนไลน์/ไฮบริด เพื่อเจาะลึกว่าเครื่องมือใดหรือวิธีการใดช่วยให้นักศึกษารู้สึกว่าได้รับการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ที่ดีจากผู้สอน

2. เปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาในรายวิชาต่าง ๆ ที่ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ เพื่อดูความแตกต่างของทัศนคติในรายวิชาที่มีลักษณะเนื้อหาหรือการใช้เทคโนโลยีที่ต่างกัน

3. ควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้สอนในยุคดิจิทัล เพื่อออกแบบและทดลองใช้แนวทางหรือโมเดลที่ช่วยพัฒนา Digital Communication Competency ของอาจารย์โดยตรง

เอกสารอ้างอิง

จิติมา วรรณศรี. (2564). *การบริหารจัดการศึกษายุคดิจิทัล* (พิมพ์ครั้งที่ 1). พิษณุโลก: รัตนสุวรรณ.

ชานนท์ คำปิวทา. (2565). *รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา* (ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร.

นิศารัตน์ ชื่นใจ. (2564). *การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างทักษะการตัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

อัจฉราพรรณ กันสุยะ. (2563). *ประสิทธิผลของโปรแกรมการพัฒนาพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้เพื่อผู้เรียนในยุคดิจิทัลสำหรับนักศึกษาครู โดยใช้กระบวนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงร่วมกับเทคนิคการส่งเสริมต่อการเรียนรู้: การวิจัยผสมวิธี* (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Branch, R. M., & Varank, İ. (2009). *Instructional design: The ADDIE approach*. New York: Springer.

Chakraborty, M., & Nafukho, F. M. (2015). Strategies for virtual learning environments: Focusing on teaching presence and teaching immediacy. *Internet Learning, 4*(1).

Davies, S., Sanusi, A., & Thompson, K. (2023). Bridging educational divides: Technology as an equalizer in post-pandemic learning environments. *Journal of Digital Learning Research, 5*(2), 214–229.

Garrison, D. R., & Anderson, T. (2003). Framework for research and practice. *Journal of Distance Learning, 8*(1), 89–103.

Krumsvik, R., & Jones, L. (2013). Teachers' digital competence in upper secondary school: (Work in progress). *ICICTE 2013 Proceedings*, 171–183.

Martin, F., Wang, C., & Sadaf, A. (2018). Student perception of helpfulness of facilitation strategies that enhance instructor presence, connectedness, engagement and learning in online courses. *The Internet and Higher Education, 37*, 52–65.

Martinez-Maldonado, R. (2023). Enhancing student engagement through immersive technologies: A mixed-methods study across STEM disciplines. *Educational Technology Research and Development, 71*(4), 1183–1202.

Moore, M. G. (1993). Theory of transactional distance. In D. Keegan (Ed.), *Theoretical principles of distance education* (pp. 22–38). Routledge.

Morrison, G. R., Ross, S. M., & Kemp, J. E. (2011). *Designing effective instruction* (6th ed.). John Wiley & Sons.

Raihan, M. (2020). Students' perceptions towards online assessment during COVID-19: A case study in a public university. *Journal of Education and Practice, 11*(18), 1–9.

Sadler, D. R. (2009). Indeterminacy in the use of preset criteria for assessment and grading. *Assessment & Evaluation in Higher Education, 34*(2), 159–179.

Thongmak, M. (2021). Online learning during COVID-19 pandemic: Critical factors influencing learner satisfaction. *Education and Information Technologies, 26*, 7347–7368.

Williamson, B., & Eynon, R. (2024). Digital literacy integration in contemporary education: From theory to practice. *British Journal of Educational Technology, 55*(1), 42–61.

Yang, L., & Chen, T. (2024). Artificial intelligence in education: Preparing students for an automated future. *International Journal of Educational Technology, 11*(1), 75–93.

Zhao, Y., Smith, J., & Rodriguez, A. (2023). Personalized learning technologies: Impact on achievement and educational equity in K–12 settings. *Review of Educational Research, 93*(3), 401–425.